

Ze současného života SČVP

Z dění u nás i za hranicemi

Letošní rok se celkově ponese v duchu 25. výročí. V říjnu si prostřednictvím konference připomeneme výročí třetí reemigrační vlny, a to „černobylských Čechů“, nad kterou převzal záštitu jak ministr vnitra, tak i náš prezident. V roce 1991 byla také založena řada krajských spolků volyňských Čechů na Ukrajině, například v Dubně, Žytomyru, Lucku aj. Již bylo poukazováno na to, že spolupráce s nimi nebyla v poslední době na odpovídající úrovni. Rozhodla jsem se proto navštívit Volyň v nevhodný čas – v únoru, místo obvyklého července v rámci zájezdu. Dubenský spolek Stromovka totiž spolupřáteloval dne 24. února 2016 mezinárodní historicko-vlastivědnou konferenci přímo v Dubně, v prostorách zámku, my bychom řekli spíše pevnosti. Název konference zněl „Češi na území Volyně“.

Účast hostů, domácích i přednášejících, byla velmi symbolická a současně reprezentativní. Jednak nás všechny přivítal ředitel muzea pan Leonid Kičatij, jednak zde byl zastoupen generální konzulát ve Lvově, oblastní rada v Mlynově, městská rada z Dubna. Za český krajský spolek Stromovka, sídlící v Dubně, se účastnila jeho předsedkyně paní Antonína Ponomarenko, která mi také po dobu mého pobytu poskytla skvělé zázemí. Dále se účastnila paní Muchina za radu Čechů na Ukrajině, stejně tak další zástupci krajských spolků z Lucka, Žytomyru a dalších.

Příspěvky byly velmi různorodé. Ovšem přínosné bylo, že tematikou volyňských Čechů se nezabývají jen samotní potomci a členové krajských spolků, ale i erudovaní historici z okolních univerzit a muzeí. Například paní historička z muzea v Rovně ve svém referátu prezentovala databázi významných staveb českých kolonistů, která se stále rozrůstá a uchovává jejich podobu alespoň fotograficky, když už se nedaří samotné stavby uchovat či ochránit. Dubenská knihovna také pracuje na databázi fotografií, ale i vzpomínek pamětníků na české osídlení, což do budoucna může být zajímavý pramen i pro zájemce o informace z ukrajinského pohledu. Všechny

přednesené příspěvky byly publikovány ve sborníku, který byl již přímo na konferenci k dispozici. Několik kusů jsem také přivezla do ČR.

Zpět k dění v našem Sdružení. Vernisáž putovní výstavy v jičínské knihovně Václava Čtvrtka je sice dostatečně popsána v jiném článku našeho Zpravodaje, ráda bych však připsala svůj osobní dojem. Na vernisáži jsem se setkala s několika potomky volyňských Čechů a prožila dopoledne v příjemně přátelském ovzduší. I při obědě v restauraci, kdy debata o volyňských Čechách pokračovala, se k nám od vedlejšího stolu přihlásila mladá žena, že je také potomkem volyňských Čechů a to z reemigrační vlny v devadesátých letech. Mnohdy mne napadá, jestli těch náhodných setkání není až podivně mnoho. Nebo se nabízí další odpověď, že volyňští Češi či jejich potomci jsou opravdu všude, jen jim dát nějaký impulz...

Uprostřed dubna jsem si opět odskočila do Žytomyru, kam jsem byla také pozvána na oslavu výše uvedeného výročí. Žytomyrský krajský spolek volyňských Čechů se rozhodl pro oslavu výročí vybrat datum 14. dubna. Oslavy začaly na žytomyrské technologické univerzitě, kde bylo slavnostně otevřeno české centrum za přítomnosti představitelů univerzity a našeho velvyslance v Kyjevě Ivana Počucha. Poté všichni účastníci navštívili místní muzeum, kde se nachází jedna místnost věnovaná historii žytomyrských Čechů. Následoval bohatý kulturní program, kde se představily všechny generace zdejších potomků Čechů. Součástí programu byl dokument o žytomyrských Čechách, zdravice a předávání ocenění zasloužilým členům. Program ukončil bohatý raut a přátelské posezení s hudbou. Atmosféra byla slavnostní a přitom upřímná, plná nadšení. Bylo radostné se tohoto náročného programu účastnit. Je zjevné, že se české tradice a kultura v Žytomyru plně rozvíjí!

Druhý den jsem byla pozvána do žytomyrského rádia, které má také české vysílání. Byla jsem přítomna nahrávání pořadu k tématu historie volyňských Čechů v Žytomyru a zároveň jsem v krátkém rozhovoru poskytla informace o dění v našem

spolku. V průběhu svého pobytu v bezmála třístatisícovém městě jsem také v rámci spolupráce s ministerstvem obrany ČR řešila žádost o umístění dalšího pomníku československým legionářům, který se ministerstvo na vlastní náklady rozhodlo zřídit. V této snaze mi poskytla velkou podporu zdejší předsedkyně spolku paní Ludmila Číževská a sjednala schůzku s představiteli města. Snad se dobré dílo povede a padlí z první světové války v okolí Žytomyru, bojující za samostatnost naší země, se dočkají důstojného pomníku.

Na závěr bych chtěla poděkovat všem, kteří mi posíláte a sdělujete své postřehy, náměty, vzpomínky předků apod. Za vaši projevenou důvěru jsem vám velmi vděčná. Je to pro mne obrovská zpětná vazba, která naznačuje, že kráčím správným směrem. Současně se také omlouvám, když vám neodpovídám hned. Čekala jsem, že práce ve spolku bude mnoho, ale je jí ještě víc, než by si kdo mohl představit. Stejně děkuji všem, kteří ve Sdružení aktivně pracujete a tak napomáháte plnit naše cíle. Těším se na další příležitosti setkání s vámi, kterých, jak sleduji pozvánky, bude letos dostatečně.

*Dagmar Martinková,
předsedkyně Sdružení*

Výstava Návraty volyňských Čechů v Jičíně

Dne 5. 4. 2016 v 9.30 proběhla v Jičíně v Knihovně Václava Čtvrtka spolu s městem Jičín a Českým svazem bojovníků za svobodu vernisáž výstavy Návraty volyňských Čechů. Vernisáž proběhla současně s připomínkou 71. výročí konce 2. světové války, i když s měsíčním předstihem, kterou zorganizoval v podobě slavnostního shromáždění Český svaz bojovníků za svobodu.

Ředitelka knihovny paní Benešová přivítala vzácné hosty, mimo jiné místostarostu města Jičína ing. Jana Jiříčku, bývalého starostu MVDr. Jiřího Lišku a Mgr. Dagmar Martinkovou. K naladění slavnostní noty zahráli žáci základní umělecké školy.

Poté vystoupil volyňský Čech a zástupce ČSBS Anatol Kopista. Zhodnotil úlohu volyňských Čechů, kteří prošli útrapami
(pokračování na další straně)

(pokračování z předchozí strany)

2. sv. války a přispěli svým dílem k osvobození vlasti. Z našich řad to byli plk. Vyletěl, plk. Vitoch, pplk. Holásek, mjr. Poláček a další. Dále zdůraznil významnou úlohu občanů svého regionu, kteří se zapojili do domácího a zahraničního odboje a mnohé z nich jmenoval.

Na tomto slavnostním zasedání na návrh Okresního výboru ČSBS byly uděleny pamětní medaile za dlouholetou a záslužnou práci pro ČSBS. Úvodní slovo k výstavě přednesla předsedkyně Sdružení Čechů z Volyně Mgr. Dagmar Martinková, která poukázala na důvody a počátky osídlování Volyně, výstavbu škol, kulturní život, zakládání chmelařství, pivovarnictví a jiného průmyslu. Zejména zdůraznila vznik České družiny a celkově zásluhy volyňských Čechů v obou světových válkách až po jejich návrat do vlasti.

Na závěr promluvil místostarosta ing. Jiří Jiříčka. Také promlouval k žákům, aby naslouchali svým předkům a zaznamenávali jejich příběhy. Za použití moderních informačních technologií si dnes mohou vyhledat a přečíst příběhy hrdinů mnohem lehčeji než dříve. Zdůraznil přínos volyňských Čechů pro republiku, při návratu do vlasti si s sebou totiž přinášeli především pracovitost a zkušenosti, ale také odhodlání k obnově osvobozené pravlasti.

Jaroslav Báča

Vzpomínky na Volyň

Vyprávění Marie Mráčkové

V letošním roce zemřela ve věku dožitých stých narozenin paní Marie Mráčková, roz. Jirkovská, z Volkova. Rozhodl jsem proto zaslát její vyprávění o pestrém životě na Volyni.

Narodila jsem se ve Volkově, byla to jedna z těch několika největších vesnic českého osídlení na Volyni. Moji rodiče byli Marta a Pavel Jirkovský. Měla jsem bratra Josefa, který byl o šest let mladší. Ve Volkově bydleli nejvíce Češi, druhou skupinou v početnosti byli Ukrajinci – původní obyvatelstvo, a to hlavně v částech, které se jmenovaly Bernartovičová a na Voronyčách. Žilo tam jen několik rodin polských a také židovských. Kolem Volkova bylo hodně osad a většinou s českým obyvatelstvem. Kolonie Baralka, vzdálená tři kilometry od Volkova, byla osídlená většinou Němci,

Všechno je jinak

Přečetla jsem si ve Zpravodaji oznámení o založení nové facebookové skupiny Volyňští Češi. Poněkud mě to zarazilo, ale zase ne tak moc. Ve Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel jsem téměř od jeho založení a už jsem tam zažila různé hádky a rozkoly. Bohužel to vždycky bylo kvůli jedné či dvěma osobám. Copak jsou Volyňáci, kteří zažili a museli „překousnout“ ledacos, tak malicherní? Asi ano.

Nechci zde nikoho hájit ani na nikoho „nasazovat“, jen bych ráda uvedla věci na pravou míru. Před šesti lety, v r. 2009, přišla moje kamarádka (původem taky z Kupičova) ing. Maruška Petřů s nápadem, že pro získání zájmu mladých lidí o jejich volyňské kořeny bychom mohly založit FB skupinu (L. Sazeček ji tedy nezaložil, jak se možná někteří domnívají, ani nebyl mezi prvními členy).

Dlouhý název (Volyňští Češi – prarodiče, rodiče, děti, vnuci, právnicki...) byl vymyšlen úmyslně. Myslely jsme si s Maruškou, že by to byla motivace pro všechny generace našich potomků. A měly jsme pravdu. Dnes po šesti letech je ve skupině přihlášeno a většinou se aktivně zapojuje více než 800 členů všech generací, a to nejen z Česka, nýbrž i z jiných zemí, i mimoevropských. Mnozí již našli své předky, příbuzné, bývalé sousedy, obnovili stará přátelství a navázali nová.

Já jsem se bohužel asi půl roku na FB nea mezi nimi několik českých rodin. Němci se brzy po obsazení Sověty, a po dohodě s Německem, vystěhovali do své Říše.

V roce 1938 se měla začít budovat silnice z Dubna přes Volkov do Demidovky. Počítalo se s tím, že až bude silnice hotová, bude po ní jezdit autobusová doprava. S dopravou už měli Češi velké plány a také se připravovali její provozovatelé. Měla jezdit po trase Dubno–Volkov–Demydovka–Mlynov–Dubno a směrem opačným. Tím by se docílilo po silnici dopravního spojení Volkova s těmito třemi městy.

Stavba silnice se nestačila dokončit. Její výstavba skončila na Cerkviskách, takže až do našeho odjezdu do Čech se posledních

dostala, měla jsem jiné starosti (stěhování, nemoc, úmrtí v rodině). Teď jsem se vrátila a zjišťuji, že všechno je jinak (to je prý největší moudrost, jak údajně pravil starý moudrý rabín na smrtelné posteli). Musí to tak být? Asi ano. Mně je to ale moc líto. Vždyť těch 800 členů by byl docela dobrý základ i pro oficiální FB skupinu SČVP, ale chtělo by to více tolerance a chuti diskutovat, a to bohužel mnohým z nás chybí.

Chápu, že pan Daniel Niče je jako mladý člověk daleko rutinovanejší než my, a že jím založená skupina bude mít asi vyšší technickou úroveň, ale nic přece nebrání tomu, abychom se domluvili předem a netříštili volyňskou komunitu.

Zase je všechno jinak, tentokrát správně

Jsem ráda, že se mohu podělit o svou radost z toho, jak jsme vyřešili rozkol, týkající se facebookové skupiny Volyňští Češi... Z iniciativy správce nové FB skupiny jsme obě skupiny spojili. Uplatnilo se Masarykovo „demokracie je diskuse“. Jsem ráda, že iniciativa přišla od správce nové (již neexistující) skupiny pana Daniela Niče. Shodli jsme se na tom, že tříštění by nebylo pro nikoho dobré. Děkuji Danielovi!

Ode dneška tedy: Volyňští Češi, prarodiče, rodiče, děti, vnuci, právnicki, přihlaste se...

Miloslava Žáková

pět kilometrů do Volkova muselo jezdit po rozbláceném terénu. Ve vsi si Češi stavěli silnici sami svépomocí, bez žádné finanční podpory. Začínala v Bernartovičové části Volkova, ta byla vybudovaná už o deset let dříve. Volkovští obyvatelé na stavbě silnice hodně pracovali. Kdo měl koně, přivázel kámen, ten se musel dopravovat ze značných vzdáleností, někdy až třiceti kilometrů. Ti, kteří koně nevladnili, pracovali krumpáčem nebo lopatou. Byla to práce velmi těžká a málo placená, avšak s hřejivou myšlenkou všech, že to dělají pro sebe. Starosta obce, v tu dobu to byl pan Pixa, prosadil, že byla vydlážděná i silnice ke hřbitovu, ulice „Široká“ a obyvatelé si toho moc vážili a pochvalovali.

Tuto svoji těžce postavenou silnici, na kterou byli občané moc hrdí, každou sobotu zametali a stromy, které byly po obou stranách silnice, udržovali. Když někdo neměl na svém úseku silnice před domem a zahradou pořádek, dostal malou peněžní pokutu. Byla to trochu i ostuda dostat pokutu, a proto se každý další pokutě varoval.

(pokračování na další straně)

(pokračování z předchozí strany)

Vesnici jsem měla moc ráda, jen osud našich rodičů byl smutný. Maminka nás opustila a odešla s jiným mužem. Bratru matku tolik nepostrádal jako já, zůstali jsme s naším hodným tatínkem. Když jsem už uměla psát, na kus papírku jsem napsala: „Maminko, vrať se nám“. Tatínek na ten lístek přišel a hodně plakal, proto jsem už vícekrát nic takového nenapsala.

V našem domě byla apteka (lékárna), kterou provozovala židovská rodina Tišmanů. Doma v rodině mluvili rusky a měli syna Borise, s tím jsem kamarádila. Brzy jsem rozuměla, o čem se mluví, a to se mi ve škole hodilo. Religii (náboženství) nás učil baťuška Božovskij a výklad byl v ruském jazyce. Většina žáků některým slovům vůbec nerozuměla, já jsem někdy dělala překlad, a přitom jsem se cítila moc důležitá. Ve škole se vyučovalo česky. Až po nástupu polské vlády bylo nařízeno všechno vyučovat polsky a jen jednu hodinu denně se vyučovalo českému jazyku. Ani polský jazyk mi nedělal žádné potíže, protože paní, která nám vedla domácnost, mluvila jen polsky, česky neuměla.

Vánoce už od dětství nemám ráda. Připomínaly mi smutné období. Všichni se

doma radovali, u nás to bylo tím horší, že jsme (hlavně my děti) věděly, že maminka ty krásné svátky připravuje pro někoho jiného. Avšak stromeček nikdy nechyběl. Tatínek stromek udělal sám. Přinesl z lesa větévky smrku nebo borovičky, měl připravený kolík, do kterého navrtal otvory a do těch napíchal přinesené větévky. Upravil to tak hezky, že stromek vypadal lépe, než některý stromek rostlý a uříznutý v lese. Tatínek měl přírodu rád, ten by v lese stromek neuřízl. Lásku k přírodě jsem zdědila po otci. Když vidím polámaný stromek nebo zničené keře, je mi do pláče.

Po Vánocích se vždy konal dětský bál. Ten měly děti na sále u Pixů. Vedle sálu byla hospoda strýce Dotra. Do sálu nás přivedl pan učitel v zástupu, děvčata si každá našla svoji maminku, ta ji učesala, připravila oblečení, pohladila, já zůstala sama. Tetička Dotrová, která v hospodě strýci pomáhala, také ke mně přišla, jenže to nebylo ono, od maminky by to bylo jiné.

Když jsem vyšla ze školy, chodila jsem se učit k paní Hlušičkové. Její syn Josef, už od založení Sokola v roce 1928, byl jeho náčelníkem. Ráda jsem chodila do Sokola cvičit. Připravovala se také akademie. Navrhovaly se tanečky, prostná i různé sou-

těž. Odbývalo se to večer na sále. Bylo to tam jako v pohádce, osvětlení se barevně střídalo, a to vše připravil bratr Hlušička. Byl to velice schopný náčelník. Po připraveném programu se tancovalo až do rána.

V létě se pořádaly malé slety v zahradě Vladimíra Fořta, který dovolil svoji zahradu upravit na stadion. Program byl naprosto jiný než na sále. Tady už mohlo cvičit více cvičenců a také se cvičilo na nářadí. Také cvičili školáci, kterým se říkalo „káňata“. Při jednom cvičení na bradlech došlo k vykloubení ruky v zápěstí. Spravila to paní Korábová, která tady byla přítomná. Byla to moje babička a byla porodní bábovou – jak se to dříve říkávalo. Ta dobrá žena pomohla na svět 2012 dětem z Volkova, Rohožna a všech okolních osad. Bydlela na osadě Křáky. Ty poslední děti přiváděla na svět už jako třetí generaci. Babička uměla vyléčit i různé kožní nemoci. Pilně sbírala bylinky a dělala mastičky. „Když porod probíhá normálně, to hravě zvládnou sama, v těžkých případech si musím na pomoc přivolat doktora“, říkávala moje velmi vážená a moudrá babička Korábová.

(pokračování příště)

Jiří Pancíř

Od našich čtenářů

Vzpomínka na paní Irenku Malínskou

Nejsem žádná spisovatelka, jsem obyčejná žena, narozená na Volyni. Snad se mi podaří alespoň trochu podchytit, co mi vypravovala paní Irena Malínská, narozená 9. 5. 1925 v Mlýnově na Volyni.

Paní Malínskou jsem poznala až po roce 1993, kdy jsme se mohli opět scházet, my Volyňští Češi. O tom, že existuje naše Sdružení, mě informovala moje sestřička Marie Sýkorová-Šircová. Já zde na severu Čech jsem se to neměla od koho dozvědět, krajanů zde mnoho není a ti, co tu jsou, se nezajímají o toto dění.

Chci popsat moje setkání s paní Malínskou. Poprvé to bylo na Julisce, kde nás bylo možná 200 lidí. Při večeři jsem seděla naproti paní Malínské. Měla na krku hezký černý korál, který visel snad na kůži. Já, neznalá drahých věcí, jsem nepoznala, že je to černá perla.

Zeptala jsem se přímo, kde vzala takový hezký korál a dostala jsem vysvětlení a toto vypravování si nechci nechat pro sebe.

Její odpověď namůj dotaz zněla: „To

není obyčejný korál, to je černá perla a má zajímavou historii.“

Dostala ji od své kamarádky z Izraele, od Ráchel. Ráchel byla kamarádka paní Irenky ve Mlýnově na Volyni. Přišla válka a Ráchel byla z židovské rodiny a měli ve Mlýnově lékárnu. Jak se dařilo Židům při německé okupaci nemusím psát, všichni to víme. Paní Irenka si svoji kamarádku vzala domů a schovala ji u nich doma. Jenže všichni věděli, že Ráchel je Židovka a byla kamarádkou Irenky. Museli Ráchel někde schovat, odvezli ji do rodiny Václava Širce, na venkov. Ráchel přežila tu hroznou dobu ve zdraví, ale členové její rodiny ne. Po válce se Ráchel přestěhovala do Francie a Irenci psala do Čech, jenže Irenka žádný dopis nikdy nedostala. Přišel rok 1968 a naše bezpečnost si zavolala Irenku a předala jí svazek dopisů z Francie. Irenka psala na tuto adresu, ale dopisy přišly zpět. Ráchel se mezitím přesunula do Izraele.

Po letech Irenka jela do Mlýnova a šla se podívat na hřbitov a viděla ze hřbitova odjíždět takový jiný autobus. Poté navští-

vila místní muzeum a tam dostala lístek s adresou Ráchel, která jí tam nechala svoji adresu. Na té ji opět nezastihla. Neváhala a došla si na jejich konzulát, a ten zprostředkoval jejich setkání a paní Irenka dostala černou perlu.

Další její vypravování – jak jistě víte, byla v armádě jako zdravotnice a popsal náročnou práci zdravotníků v knize *Smrt byla na dosah*. Konec války je zastihl někde na Moravě, a to víte, všichni měli radost, že je po všem. Paní Irenka své domáci řekla, že má narozeniny a kulaté – dvacetiny. Moravanka se jí zeptala, na co má chuť, že jí to uvaří. Paní Irenka měla chuť na makové buchtu – dostala makové buchtu, a prý byly moc dobré.

Podchytila jsem jen to, co mi vypravovala, ale nedokážu popsat její organizační schopnosti, co pro naše Sdružení vykonala a nechci na něco zapomenout. Byla jsem s paní Malínskou jednou na zájezdě v Dubně, všechno měla připravené, nemělo to chybu. Byli jsme se podívat i v Mlýnově, v muzeu, a když jsme projížděli okolo řeky Ikva, vzpomínala, jak bývala v zimě zamrzlá, a mohli bruslit.

Vzpomínku na Irenu Malínskou k 91.

výročí jejího narození sepsala Soňa

Nováková-Šircová

V České kamenici dne 9. 4. 2016

Výročí Žytomyrského spolku

Dne 14. dubna 2016 oslavil Žytomyrský spolek volyňských Čechů 25 let své činnosti. Čeští předci nynějších obyvatel se po příchodu na Volyň museli starat o holý život. Brzy se však ohlásila touha po kultuře a osvětě, avšak byli odkázáni jen sami na sebe. Kulturní projev byl spojen s udržováním národního uvědomění. Lidé se po práci scházeli, aby zpívali české písničky, tancovali nebo hráli na hudební nástroje. Vznikaly dechové kapely, hrála se divadla a vytvářely se první skupinky nadšenců, kteří organizovali společenský život českých menšin na Volyni. To byl počátek kulturně-vlasteneckých spolků a činnost se slibně rozvíjela.

Na začátku třicátých let došlo na Ukrajině k politickým procesům, řada krajanů byla odsouzena k smrti či k nucenému pobytu na východní Sibiři. Od roku 1937 byla výuka ve školách s menšinovým vyučovacím jazykem zakázána úplně. Více než půlstoletí sdružování na národnostním základě nepřicházelo v úvahu.

Krajanské spolky začaly obnovovat svoji činnost koncem 80. let 20. století. Žytomyrský spolek volyňských Čechů patří k nejstarším na Ukrajině. Vznikl 6. května 1991 jako pobočka Československého kulturního sdružení J. A. Komenského. Předsedkyní spolku se stala na dlouhých 23 let paní MUDr. Emilie Snidevič. Když se paní Ema přestěhovala za prací do Čech, nahradila ji ve funkci paní prof. Ludmila Číževská. A právě díky její obětavé práci, aktivním členům spolku a celé řadě dobrovolníků, oslavil spolek svůj velký svátek.

A jak to vše probíhalo? Na oslavy přijali pozvání pan Ivan Počuch, mimořádný a zplnomocněný velvyslanec České republiky na Ukrajině, paní Zdeňka Caisová, 2. velvyslanec, paní prof. Ludmila Muchina, CSc. předsedkyně organizace krajanských spolků na Ukrajině a další hosté z řad krajanských spolků volyňské oblasti.

Na Žytomyrské státní technologické uni-

verzité bylo slavnostně otevřeno *České centrum Václava Dlouhého*, které bude v budoucnu sloužit k výuce češtiny. Slavnostní pásku společně s rektorem univerzity přestříhl velvyslanec pan Ivan Počuch a studentům popřál, aby v této pěkné místnosti získávali globální pohled na ČR, seznamovali se s jazykem a životem v Čechách, dokázali se v něm orientovat a rozumět mu, což je pro rozvoj mezilidských vztahů velmi důležité.

Žytomyrská univerzita navázala a má vybudované vazby se čtyřmi českými univerzitami a vysokými školami ve Zlíně, Praze, Českých Budějovicích a Jihlavě. Centrum bude dále sloužit pro pořádání výstav, besed nebo projekci českých filmů. Od zřízení českého centra si univerzita slíbuj, že se zvýší počet posluchačů češtiny i objem vzájemné výměny studentů mezi univerzitami.

Ve Vlastivědném muzeu bylo veřejnosti představeno etnografické oddělení s mimořádně hodnotnou sbírkou české lidové kultury, která pochází od předků zdejších krajanů. Sbírkové předměty obsahují např. originální listinu ruského cara Alexandra II., ve které zval Čechy na Ukrajinu, další významné či rodinné dokumenty, rukopisy, osobní doklady, fotografie nebo korespondenci krajanů se svými příbuznými v Čechách. Cílem bylo, aby si návštěvníci udělali představu o životě v bývalých okolních českých vesničkách, seznámili se se zařízením domácností, hospodářstvím, řemesly, lidovým oděvem, uměním, náboženstvím a zvyky. Nechyběly další národopisné sbírky z okolí, např. lidové kroje, výšivky, nábytek nebo sokolské náčiní, sbírka skla, porcelánu, keramiky a kameniny, které krajané pro tuto výjimečnou příležitost zapůjčili.

Dalším bodem programu byla prohlídka prostor pro výuku a setkávání v krajanském spolku. Děti se představily celoročním projektem *Na procházce Prahou a životem Karla IV.* Především se moc líbily dětské kresby, které namalovaly do soutěže vyhlášené MŠMT *Karel IV. očima dětí.*

daný návrat okolo 17. hodin. Autobus za dospělého 200Kč, děti zdarma. Využijeme slevu vstupného pro skupinu nad 10 lidí. V odpoledních hodinách nás čeká opékání buřtů na UTAJENÉM místě. Hlaste se na email: pelikusovad@seznam.cz, tel. 773 096 538.

Na cestu velkou svačinu, pití a hlavně dobrou náladu!

Těšíme se na výlet s Vámi.

Za Litoměřický region Mirek Kučera, Jiří Jetenský a Dáša Pelikusová

V hale Kulturního domu se konala výstava obrazů *Češi na Volyni* Vitalije Pravdyckého, mladého a talentovaného ukrajinského malíře z Žytomyrské oblasti. Pravdyckého kresby a malby poeticky zachycují duše, vlastnosti, city a nálady života českých osadníků z doby, kdy se stěhovali za práci na Volyň, zbavovali půdu původního lesního porostu a začínali hospodařit.

Úvodní slova slavnostního koncertu patřily předsedkyni spolku paní prof. Ludmile Číževské, předsedovi městského úřadu panu Suchomlýnovi, panu velvyslanci Počuchovi, paní Caisové a paní Muchině. Se zdravicemi vystoupili všichni hosté. Samotný program k výročí založení spolku byl plný emocí. *Kouzlo starých časů na dobových fotografiích* mělo nebyvalý úspěch. Byly promítány fotografie ze života českých předků, jejich stavby, díla i dávno nepoužívaná technika. Staré fotografie jsou vždy smutné, neboť ukazují místa a věci, které byly, nejsou a nikdy nebudou. Kousek zažloutlého papíru je v mnohých případech to jediné, co po českých předcích zůstalo. A právě proto si tyto staré snímky zaslouží určitou pietu a pozornost, proto je potřeba je ukazovat.

V programu se postupně představily všechny čtyři taneční soubory, a to nejmladší Berušky, dětský pěvecko-taneční soubor Rozmarýnek, nově vzniklý taneční soubor mladých párů Česká beseda a pěvecko-taneční soubor Volyňští Češi, ve kterém tancují a zpívají především dříve narození. Závěr patřil divadelnímu vystoupení s připomínkou velikonočních tradic *Velikonoční zázraky*. Krásná a dobře připravená slavnost byla zakončena slavnostní společenskou akcí s občerstvením, písněmi a tanci.

Krajanům přeji hodně zdraví, štěstí, osobních i pracovních úspěchů a současně se těším na další společnou spolupráci.

Eva Řezníčková, česká učitelka u krajanů v Žytomyru
Poznámka redakce: fotky z akce jsou k dispozici na webu Sdružení

Pozvánky

Den dětí Litoměřice

Sdružení volyňských Čechů, region Litoměřice, připravilo ke Dni dětí pro své členy a jejich přátele výlet do chomutovského lesoparku (<http://www.zoopark.cz/cs/o-nas>).

Akce se koná v neděli 29. 5. Odjezd v 8.00 hod. z autobusového nádraží. Předpoklá-

Setkání rodáků z Jezírka

Oznamujeme, že dne 18. 6. 2016 v 11.00 hod., v restauraci Václavka (u nemocnice) v Žatci, se koná setkání rodáků, jejich potomků a přátel z Jezírka.

J. Krouský

Setkání Čechů z Volyně a jejich potomků v Krnově

Vážení přátelé, z podnětu bývalých účastníků setkání v Krnově a na doporuče-

ní regionálního výboru Svazu v Suchdole, organizujeme i letos toto setkání. Zveme Vás a Vaše rodinné příslušníky do Krnova, v sobotu dne 4. června 2016. Zahájení se koná na Cvilině v 10.00 mši svatou, obětovanou za padlé ve válce, oběti násilí, za všechny naše zemřelé i živé rodiny. Ve 12.00 se sejdeme v restauraci Šelenburg, kde společně poobědváme a následuje program. Útratu si platí každý sám. Sladkosti je možné přinést s sebou. Z důvodu kapacity restaurace prosíme o nahlášení počtu účastníků na mail nebo telefonem do 20. května 2016. Srdečně zveme a těšíme se na setkání.

Anna Vyhliďalová, tel. 605 527 481,
annavyhliďalova@seznam.cz

Ludmila Čajanová, tel. 723 877 270,
lcajanova@atlas.cz

Božena Čevelová, cevelovi@email.cz

Výroční schůze v Šumperku

Výbor regionu Šumperk srdečně zve všechny své členy a přátele na výroční členskou schůzi regionu Šumperk, která se bude konat v sobotu, dne 14. května ve 14. hodin, v jídelně bývalého podniku Mora-

volen v Šumperku (naproti bývalému kinu Svět). Těšíme se na Vás.

Za výbor regionu předseda Jaroslav Miller

Pozvánka na setkání Kvasilováků

Setkání Kvasilováků, jejich potomků a přátel, které se bude konat v Liběšicích u Žatce v sobotu 4. června 2016. Sraz účastníků u pomníku padlých občanů Kvasilova a okolí v 11 hodin. Po pietním aktu se přemístíme do místní restaurace na pohoštění a přátelské posezení. Zveme všechny žijící Kvasilováky, jejich děti, vnuky a přátele. Na občerstvení a organizační výdaje bude vybírán na místě příspěvek 150 Kč. Vzhledem k nutnosti zajistit předem občerstvení se přihlaste co nejdříve na telefonu: Ing. Miroslav Kadavý, mobil 723 470 746, Jindřich Fiala 737 921 996.

Srdečně zveme. Organizační výbor

Setkání rodáků z Hulče České

Zveme na dvaadvacáté výroční setkání rodáků z Hulče České, jejich potomků a přátel, které se uskuteční v Kolečovicích, v restauraci Kino, dne 28. 5. 2016 v 10.00 hod. Svou účast prosím potvrďte písem-

ně na adresu: Jindřich Bečvář, Zderaz 4, 27004, Hořesedly, nebo na tel. 732479047, nejpozději do 23. 5. 2016. Potvrzení účasti je nutné za účelem objednávky pohoštění, částka 200,- na osobu bude vybírána při vstupu.

Za výbor srdečně zve Jindřich Bečvář

Setkání rodáků a přátel Českého Volkova

Setkání rodáků a přátel Českého Volkova a okolí, na které si Vás dovoluujeme co nejdříve pozvat, se uskuteční 18. 6. 2016 od 10 hodin v restauraci „U kasáren“ pod Kauflandem v Lounech. Program: zahájení setkání, společný oběd, zábava, 17 hodin večere. Přihlášky do 15. 6. 2016 na telefon 605 951 390, 606 094 130. Poplatek 280 Kč při příchodu. Pečivo vítáno.

Srdečně zvou Srbecká a Arvayová

Oblastní muzeum v Chomutově zve na výstavu Návraty Volyňských Čechů. Vernisáž proběhne ve čtvrtek 12. 5. 2016 v 16 hodin v Domě Jiřího Popela z Lobkovicz, Palackého 86, Chomutov.

Společenská rubrika

Blahopřání

Region Broumov: V květnu oslaví své 55. narozeniny pan **Miroslav Gol** z Broumova. Do dalších let ti přejeme pevné zdraví a životní pohodu.

Za region Alexander Stejskal

Region Chomutov: V květnu oslaví 93 let paní **Emilie Streláková** z Kyjeva, bytem Chomoutov, 86 let pan **Vladislav Musil** z Bílé Krynice, bytem Kadaň, 82 let paní **Věra Sasínková**, rozená Kosková ze Zdobunova, bytem Jablonec n. Nisou.

Hodně zdraví a štěstí do dalších let přeje za region Jiřina Kačerová a Josef Roller

Region Karlovy Vary: Své 91. narozeniny oslaví paní **Anna Čechurová** z Malinovyky, bytem Teplička u K. Varů a 88. narozeniny paní **Vlasta Tušakovská** z Dědovy Hory, bytem K. Vary.

Pevné zdraví a dobrou pohodu do dalších let oslavenkyním přeje Helena Horáková – region Karlovy Vary

Region Litoměřice: V květnu oslaví 50 let MUDr. **Jiřina Fojtů** z Litoměřic, bytem Praha, 70 let paní **Milada Maryšková** z Čopu, bytem Křešice, 82 let pan **Zdeněk Doležal** ze Zdobunova, bytem Litoměřice, 83 let pan **Josef Flandera** z Mirohoště,

bytem Osek, 87 let paní **Nina Bilijenkova** z Mirohoště, bytem Hoštka-Kochovice, 88 let paní **Anna Kudibalová** z Malého Špakova, bytem Třebívlice, 89 let paní **Jiřina Kolocová** z Českého Újezdce, bytem Okna, 89 let paní **Antonie Masopustová** ze Zdobunova, bytem Litoměřice, 90 let paní **Emilie Nováková** ze Zavidova, bytem Nučnice-Křešice a 70 let paní **Marie Králová** z Kostomlat n. L., pochází z Nymburka (rodina manžela pochází z Volkova).

Za region Litoměřice Daniela Zelenková, jednatelka

Region Moravskoslezský: V květnu oslaví 70 let paní **Marie Vymětalíková**–Klabanová z Ulbárova, bytem Nový Jičín, 80 let paní **Jiřina Krušinová** z Curkova, bytem Krnov a 86 let paní **Helena Januschová** z Krupá-Hranice, bytem Studénka.

Jubilantům přejeme vše nejlepší, do dalších let hodně zdraví a životní pohodu, za Moravskoslezský region Zdenka Novotná a Marie Seitlová

Region Brno: V květnu oslavují 89 let pan **Jaroslav Sitar** ze Sienkiewičovky, nyní Branišovice, 88 let pan **Alexander Šnajder** z Křemence, nyní Brno, 87 let paní **Naděžda Hrušková**–Holická ze Sergeje-

vky, nyní Brno, 80 let paní **Anna Chudobová** z Libanovky nyní Brno. Jubilantům přejeme pevné zdraví do dalších let.

Za region Jan Pavlica

Region Cheb: Životní výročí 86 let oslaví pan **Vladimír Zýval** z Volkova, nyní Nový Kostel.

Pevné zdraví a životní pohodu jménem chebských krajanů přeje Libuše Pancířová

Region Olomouc: V květnu oslaví 88 let paní **Marie Pospíšilová** z Podcurkova, nyní bytem Olomouc, 84 let paní **Anna Dudková** z Kurdybaně, nyní bytem Blatec u Olomouce. Těmto našim členkám do příštích let přejeme hodně zdraví, štěstí a spokojenosti.

Za region Miroslav Nerad

Region Šumperk: V měsíci květnu oslaví své jubileum 87 let pan **Vlastimír Vaneček** z Novin Českých, nyní Šumperk.

Přejeme hodně zdraví, štěstí a osobní pohody za region Šumperk Jiřina Žáková

Region Tachov: Ve 2. čtvrtletí slaví významné narozeniny pánové: 82 let pan **Vladimír Končický** z Českého Straklova, bytem Třemešné pod Přimdou a 81 let pan **Boris Válek** z Olšanky, nyní Tachov. Oběma přejeme hodně zdraví a dobrou pohodu do dalších let.

Za region Tachov Alžběta Michlová

Region Vyškov: V dubnu oslavila 86 let paní **Helena Vlachová**, roz. Loukotová z Kopče, bytem Kučerov.

V květnu oslaví 65 let paní **Věra Ludíková**, roz. Bačovská z Lysovice, bytem Rožnov pod Radhoštěm. Do příštích let přejeme oběma hodně zdraví, štěstí a rodnou pohodu.

Za region Václav Černý

Region Žatec: V květnu oslaví 94 let pan **Rostislav Hlaváček** z Ulbárova, nyní Podbořany, 82 let paní **Ludmila Kalašová** z Malinovky, nyní Opocno, 84 let paní **Marie Sikolová** z Pokos, nyní Louny, 65 let pan **Jiří Dlouhý** z Podbořan, nyní Vroutek, 84 let paní **Emilie Nestarcová** ze Sofievky, nyní Velká Osada, 80 let paní **Jiřina Václavíková** ze Zálesí, nyní Strojetic, 85 let pan **Jaroslav Žitný** z Kupičova, nyní Velká Osada. K narozeninám přejeme hodně zdraví, štěstí a radosti v životě.

Za region Žatec Slávka Černá

Region Praha: V květnu se dožívá 88 let paní **Ludmila Klejšmídová** z Kněhynky, nyní Jaroměř, a 84 let paní **Zdeňka Krušinová** ze Sojovice, nyní Čelákovice. Do dalších let přejeme jubilantům hodně zdraví a životní pohody.

Za pražský region Ludvík Engel

Naše řady opustili

Dne 12. 4. 2016 zemřel ve věku nedožitých 94 let náš dlouholetý a zasloužilý člen SČVP pan **Bohumil Perman**, pocházel z Rovna a trvale žil v Opavě. Čest jeho památce.

Za Moravskoslezský region Mgr. Václav Krejčí, Zdenka Novotná, předsedkyně a Marie Seitlová, tajemnice

V dubnu zemřel také pan **Ladislav Prchlík** v 75 letech. Narodil se v Drslavicích v ČR a trvale žil v Ostravě. Pan Prchlík byl dlouholetým přítelem volyňských Čechů, zajímal se o historii a život Volyňáků na Volyni. Kdo jste jej znali, věnujte mu tichou vzpomínku.

Zarmoucené rodině upřímnou soustrast za region projevuje Zdenka Novotná, předsedkyně a Marie Seitlová, tajemnice

V březnu 2016 zemřel náš dlouholetý člen pan **Josef Bydžovský**. Pocházel z Olšanky, nyní bydlel v Plzni.

Upřímnou soustrast rodině za region

Tachov vyjadřuje Alžběta Michlová

Dne 22. 3. 2016 ve věku nedožitých 85 let zemřel pan **Josef Kubín**. Pocházel ze Sviščova, naposledy bytem Blšany.

Dne 10. 4. 2016 ve věku 90 let zemřela paní **Antonie Řadová**. Pocházela ze Sofievky, naposledy bytem Podbořany.

Dne 23. 4. 2016 ve věku nedožitých 97 let zemřela paní **Věra Vostřelová**. Pocházela z Jezírka, naposledy bytem Radičeves.

Upřímnou soustrast pozůstalým vyslovuje za region Žatec Slávka Černá

Ve věku 89 let zemřela plk. **Jiřina Jiráková**, roz. Křížková. Narodila se ve Zdobunově a po osvobození západní Volyně Rudou armádou od nacistů, vstoupila dobrovolně do armády. V srpnu roku 1944 odešla k československému praporu, který procházel volyňským územím. Pracovala po absolvování zdravotnického kurzu ve vojenské polní nemocnici. V extrémně fyzicky i psychicky náročných podmínkách se při postupu armády přes Slovensko dostala až na české území. Po válce se provdala za Eduarda Jiráka, kterého poznala na frontě při jeho zranění. Zůstala v armádě a až do důchodu pracovala ve zdravotnictví. Kdo jste ji znali, věnujte této statečné a obětavé ženě prosím tichou vzpomínku.

Za region Praha Ludvík Engel

Tímto reaguji na žádost pana Lubomíra Sazečka a omlouvám se jemu i celému teplickému regionu, že se mi do nadpisu jeho příspěvku v rubrice Pozvánky v č. 4/2016: Členové teplického regionu se SČVP z.s. se pravidelně účastní následujících společenských akcí, vloudila nedopatřením chyba. Správně měla věta znít: Členové teplického regionu SČVP z.s. se pravidelně účastní následujících společenských akcí.

Tereza Bártková

Příspěvky na tisk

region Litoměřice: Helena Lehnertová, Vr-bice, 100,-; Anna Šarayová, Kochovice, 100,-; Jiřina Kolocová, Okna, 100,-; Emilie Nováková, Nučnice, 100,-; Miluše Kovačiková, Litoměřice, 100,-; Zdena Furmanová, Litoměřice, 100,-; Ludmila Zochová, Litoměřice, 200,-; Lidie Bečvářová, Louny, 100,-; Ing. Jiří Bohatec, Soběnice, 200,-; Olga Řídelová, Litoměřice, 200,-; Pavla Melčáková, Dobkvice, 300,-; Jaromír Janouch, Děčín, 200; Anastazie Opavová, Brná nad Labem, 200,-; Marie Huberová, Lysá nad Labem, 200,-; Anna Švihlíková, Okna, 200,-; Miroslav Prokůpek, Polepy, 200,-; Emilie Zajícová, Horní Chobolice, 200,-; Ludmila Dvořáková, Okna, 300,-; nejménovaný dárce, Roudnice nad Labem, 200,-

region Praha: Jaroslava Filandrová, Praha, 200,-; Marie Běhounková, Praha, 100,-; Viktor Ballada, Praha, 200,-

region Chomutov: Zdena Vlnatá, Nová Role, 100,-

region Brno: Alexander Dufek, Loděnice, 300,-; Emilie Smahelová, Brno, 400,-

region Rakovník: Lída Polcarová, Rakovník, 200,-; nejmenovaný dárce, 400,-; Ing. Václav Vohralík, Mutějovice, 400,-

region Teplice: Lenka Hejdová, Mariánské Lázně, 200,-

region Žatec: Jiřina Skalická, Žatec, 200,-; Dagmar Maršíková, Žatec, 200,-; Olga Berková, Žatec, 200,-; Anna Leonovičová, Žatec, 100,-; Vlasta Srbecká, Louny, 100,-; Miroslav Macháček, Žatec, 1 000,-; Božena Řehořová,

Žatec, 300,-; Jiří Fencka, Chomutov, 200,-; Marie Sikolová, Louny, 100,-; Mgr. Venuše Svobodová, Louny, 100,-; Ing. Štěchová Ludmila, Žatec, 300,-

region Moravskoslezský: Ing. Danuše Kovářová, Ostrava, 100,-; Vlasta Barochová, Nový Jičín, 200,-; Miroslava Volková, Nový Jičín, 200,-; Drahomíra Zajícová, Havířov, 200,-; Radka Burešová, Žermanice, 100,-; Marie Vymětalová, Nový Jičín, 300,-; manž. Stehlíkovi, Šenov u Nového Jičína, 200,-; Vladimír Kočina, Nový Jičín, 200,-; manž. Bofovi, Hukovice, 300,-; Naďa Matušková, Ostrava, 300,-

zahraničí: Václav Ledvina, Woigendorf-Německo, 500,-

Všem dárcům srdečně děkujeme,

Marie Nečasová

Upozornění! Název konta: Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel, Praha č. ú.: 252001907/0300 Československá obchodní banka a.s., Poštovní spořitelna, Rožtýlská 1, 225 95 Praha. Dary můžete posílat na adresu hospodárky Sdružení: Marie Nečasová, Podhájek 68/V, 471 24 Mimoň, tel: 728 351 726, mail: m-necasova@seznam.cz. Prosíme, abyste neupomínali zveřejnění dárců a darů, zveřejňujeme je až po obdržení účetního dokladu. Peněžní dary neposílejte na adresu šéfredaktora. Změny v evidenci členství, adres, přihlášky nových členů, ukončení členství a dotazy zasílejte zásadně na adresu hospodárky. Děkujeme.

Vydává Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel pro potřebu svých členů. Za obsahovou náplň odpovídají autoři příspěvků. Vychází jako občasník. Číslo vydání 4/2016. Šéfredaktorka: Tereza Bártková. Jazyková korektura: Lenka Bílková. Příspěvky nejsou honorované, nevyžádané rukopisy se nevracejí. Příspěvky zasílejte na e-mailovou adresu: zpravodajscvp@seznam.cz nebo na korespondenční adresu: Tereza Bártková, Dolnopolní 97, Brno 614 00. Tiskne: Neoset, Ke Březině 86, 142 00 Praha 4 – Písnice. Registrováno Ministerstvem kultury ČR pod ev. č.: MK ČR E 5901. Termín pro zaslání příspěvků do č.6/16 je 31. 5. 2016. Stránky SČVP www.scvp.eu.